Urnes plenes de records i desitjos

Les portes de les escoles públiques Joan Bruguera i Verd de Girona, els dos centres de la ciutat més afectats per l'arbitrària i injustificada càrrega policial de l'1-O, van obrir ahir les portes puntualment, com qualsevol altre dia lectiu. Però en la memòria col·lectiva d'aquestes dues comunitats educatives els records, bons i dolents, de l'1-O eren molt presents. Impossible de viure-la com una jornada normal. A l'accés del Bruguera pel carrer Bonastruc ça Porta, unes imatges en paper sobre la repressió policial feien girar els ulls a petits i grans, fossin de l'escola o simples vianants. "Aquí és on ens van acorralar", va explicar una mare que després de les classes va assistir a l'acte, senzill però molt sentit, que es va fer en aquella cantonada. Guiats per un duet improvisat de flauta travessera i una guitarra, un grup de mares, pares i nens van cantar El cant dels ocells, Els segadors i L'estaca. I tot seguit la mainada i els seus familiars van dipositar en una urna paperetes amb desitjos i records. La presidenta de l'AMPA del Bruguera, Mercè Martí, va explicar que les activitats que s'havien organitzar per a aquests dies, diumenge inclòs, tenien com a objectiu donar resposta a una de les necessitats que més s'havien detectat a l'escola i que era donar a la gent la possibilitat d'expressar-se. Però no tothom estava preparat per parlar-ne obertament, i menys encara públicament. Els missatges per escrit van semblar una bona idea. "Em van prendre el meu vot i sempre em quedarà un sentiment d'il·lusió i una por profunda", es podia llegir en un dels missatges del Bruguera. "Més parlar i menys ferir, més diàleg i entesa entre tots" i "Un moment històricament dolorós que va unir i enfortir més el poble català", deien dos escrits més.

De portes endins, l'activitat acadèmica al Verd també va transcórrer ahir tranquil·lament. Però a les cinc de la tarda van començar els actes commemoratius del referèndum amb l'arribada de dues urnes, una xocolatada popular, sardanes i el recompte de les paperetes amb els missatges recollits també des de diumenge. "Vam viure-ho tot amb molta incertesa; érem dins de l'escola i no sabíem exactament què passava fora i tampoc què passaria dins", va exposar una noia de primer d'ESO que durant la càrrega policial era amb la seva germana més petita a l'interior del Verd. "Avui hauríem d'haver fet vaga perquè es pensen que amb el que van fer-nos ens hem arronsat. Però no és veritat, no tenim por", hi va afegir la mateixa noia. Les amigues, de la seva mateixa edat, també haurien volgut fer vaga per participar en la manifestació que s'havia fet a les dotze del migdia a la plaça 1 d'Octubre. L'arribada, per sorpresa, d'alguns bombers al Verd va ser rebuda amb grans festes. I ells van ser els encarregats d'obrir l'urna i penjar els missatges a la façana de l'escola. Alguns, molt directes: "Vaga general", "Ni oblit ni perdó", "Democràcia i llibertat", "Llibertat i República" i "La llibertat d'expressió és una acció més que un dret. Existeix cada cop que s'exerceix malgrat les porres". D'altres, més poètics: "Mirades d'enyorança, una llàgrima feliç, gent amuntegada per un mateix desig." Després de ballar enèrgicament una sardana, la presidenta de l'AMPA del Verd, Sònia Moret, va parlar del sentit dels actes commemoratius: "Es tracta de treure la ràbia i capgirar-ho. No podem girar full com si res. Ni oblidem ni perdonem. Hi haurà molts més 1-O. Però hem de recuperar els bons moments que vam viure i reforçar la voluntat i l'esperit constructiu, que és el que realment ens fa poderosos."

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 02-10-2018, Pàgina 28

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1477350-urnes-plenes-de-records-i-desitjos.html